

Institutiones Canonicæ Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

III. De Pretij exactione pro licentia & Officio docendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

magis proflint, quam in loco beneficii rediendō.

30. Excipiuntur tamen quotidianæ distributiones; has enim cujuscunque Scientiæ docenda causâ à Divinis absentibus non percipiunt, arg. c. Licet 32. de Preb. Edignit, nisi eas quoque ipsis alicubi permittat Ecclesia consuetudo, Moneta p. 2. de Distribut. cap. 10. n. 28. vel beneficiorum fructus omnes, aut major pars in distributionibus consistat; hōc enim casu, cūm præbendarum locō succedant, ab iis, qui faciat alicuius Scientiæ docenda causâ absunt, ipsæ quoque percipiuntur, secundum Glossam in c. Licet cit. V. Distributiones, Tholos. de Benef. cap. 7. n. 12. Gati. cit. cap. 1. n. 35. & Fagnanum in s. cit. n. 3. Easdem Canonico Theologo, non tantum horā, sed totō die, quō legit, à Gregorio XIII. indultas, Lib. 3. Tit. 4. n. 49. est dictum.

31. Ii etiam, qui sacras illas Scientias in scholis addicendi causâ ab Ecclesiis suis absunt, beneficiorum fuorum fructus integrè percipere possunt ad quinquaginta. V. Docentes cit. ad quod tempus hoc Scholarium privilegium refringendi ratus fuit; quod intra eūs spatium in scris illis facultatibus satis docti evadere posse, profumerentur, Panormit. & Barbarosa in c. cit. n. 5. & Pirrhing ad bane Rubric. n. 9. Qua de re actum jam est cit. Tit. 4. n. 33.

ARTICULUS III.

De Pretii exactione pro Licentia & Officio docendi.

S U M M A R I U M.

32. Exactio hac Jure illicita est.

- 33. Secundum aliquos propter labem Simoniae.
- 34. Verius ab hac ea est immunitus:
- 35. Utī & pretij receptio pro docenda Scientiæ,
- 36. Etiam Theologia merè Naturalis.
- 37. Simoniacæ est venditio Scientiæ Theologicae à Deo insulæ;
- 38. Et acquisita etiam, si ad supernaturalem:
- 39. Non etiam, si ad naturalem finem referatur.
- 40. Licitia est receptio pretij pro Consilio etiam Theologico:
- 41. Nisi hoc reddatur ad finem supernaturalem.

EX iis, que de Magistri Grammaticæ Itipendio, & Theologi præbenda deducta sunt, perspicuum omnino est, quā ab Ecclesiæ PP. sensu remota sit emolumenti temporalis exactio pro licentia docendi, sive lacram aliquam aut prophanam disciplinam trædendi facultate: pro qua, ne etiam consuetudinis prætextu exigatur pretium, pecunia queratur vel promittatur, presenti Rubrica eique subjectis textibus cavetur. Pro ratione c. Prohib. 2. redditus illud Evangelicum, Gratis accepta gratis date, Matth. cap. 10. V. 8. Contra quam prohibitionem, si quid acceptum est, reficiui, c. cit. ejusque transgressores officiorum & quibus potiuntur, dignitatum ac beneficiorum Ecclesiasticorum ademptione puniri jubentur, c. 1. &c. Quātūd. 3. Unde

Dubium oritur, an exactio & receptio pretii pro licentia docendi Simoniacæ sit. Ratio dubitandi in utramque partem non levis est; cūm, ejus exactiōnem labe infectam, non obscurè indicent prohibitionis ratio & poena transgressoris: quarum illa præcipue excludit Simoniām:

moniam: cuius reos etiam ista percelunt. Accedit; quod, sicut dignitates & beneficia atque officia Ecclesiastica, sic etiam Magisterii & Doctoratus gradus in Theologia & Jure Canonico autoritate Apostolica, qua spiritualis est, instituti sunt, eademque conferantur; ut, sicut illa, si etiam isti Simoniae materia, & pretio non estimabiles, esse videantur. Contrà

34. Exactionem pretio à labore illâ esse immunem, ostendit praxis Collegiorum seu Facultatum Academicarum, à Doctoratus & Magisterii candidatis pecuniam &c. quô gradus majores sunt ac digniores, majorem illius quantitatem aliaque emolumenta temporalia exposcitum, juxta taxas à majoribus acceptas usi've approbatas. Quam praxim non solum labore vacare, sed consentaneam aequitati esse cum Lessio Lib. 2. de J. & J. cap. 35. n. 83. Suarez de Simonia cap. 18. n. 15. & Palao Tratt. 17. disp. 3. p. 10. n. 4. & aliis docent Mendo de Jure Academ. Lib. 2. à n. 94. & Gonzalez in c. Quia nonnullis q. n. 6. in fine: idque jure optimò: quia Collegia illa pecuniam non exigunt aut recipiunt pro docendi facultate; cùm hanc Principes ac Magistratus, ferèque Seculares, non ipsa Collegia Academica concedant: sed pro incommode & labore, quem subeunt candidatos examinandò approbandoque, & approbatis in ipsa inauguratione solennitate assistendo: uti & pro honore, emolumenta temporalibus, & communicatione privilegiorum, quæ promoti per Gradus &c. quô isti majores sunt, majora consequuntur.

35. Pro ipsa autem docendi licentia pecunia quidem exactio receptioque presenti Rubricâ &c. ei subjectis merito interdicta est; cùm utique turpe lucrum & sorditas sit, à viris doctis aliquid extorquere pro facilitate docendi honestas & Reipublicæ salutares disciplinas: ad quas

tradendas muneribus, honoribus, preci'bus eos invitari oportet, Palao cit. p. 10. n. 3. & Gonzalez cit. n. 6. à Simoniae tamen labore eam esse immunem, cum cit. Lessio n. 82. & Suarez n. 19. docent Barbosa in c. Prohibens 2. n. 1. Gonzalez cit. n. 6. & Wagner in Exegeſi c. 1. not. 1. quod ejusmodi licentia concessio &c. ut paulo post statuetur, ipsa etiam doctrinæ traditio res sacra vel jurisdictionis aut potestatis Ecclesiastice actus, & materia Simoniae non sint.

Neque, licentiam illam Simoniae materiam semper esse, satis probat interventus Apostolica authoritatis; quia istâ etiam temporalia quædam conferri possunt, ad utilitatem ac splendorem spiritualium: quin his ita annexa censeantur; ut materia sint Simoniae: nisi specialiter prohibeantur intuitu Religionis: quod neque in Literariis gradibus, neque in docendi licentia fit, cit. Suarez n. 15 in fine, Palao n. 3. & Mendo n. 96.

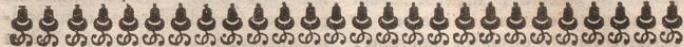
Majus dubium, quâ de licentia docendi, est de ipsa doctrina sive actu traditionis Scientiæ. Non quidem merè Naturalis, puta Juris Civilis, Medicinæ, Philosophiæ artiūque Liberalium; cùm istarum neque explicatio, neque notitia ipsa aliquid spirituale, aut huic annexum sint; ut eas vendi Religio non permittat. Sed SS. Theologiæ aut alteri' huic affinis: cuius venditionem, sive pecunia pro ejus explicatio receptionem promissionemque Simoniae accusant Valudan in 4. dif. 35. q. 5. & Sylvester V. Simonia, q. 10. contra Lessium cit. cap. 35. n. 8. eam à labore illa excusantem cum Glossa in can. De quibusdam 11. V. Magistros, dif. 37. & Soto Lib. 9. de Iust. q. 1. art. 1. Quorum Opinionum, si non Assertores reduci in concordiam, utrique tamen aliquid tribui potest beneficiò distinctionis inter causus diversos.

Primo

36. Primò enim, Theologiæ merè naturalis sive Scientiæ de Deo , ut est autor Naturæ, eadem, quæ cæterarum merè naturalium disciplinarum ratio; ac proinde, sicut istarum, sic etiam illius venditio à Simonia labi est immunis; cùm neque hiujusmodi de Deo scientia , neque eam tradendi actus sint aliquid spirituale sive supernaturale, Sanchez Lib. 2. Consil. cap. 3. dub. s. n. 1. & Mendo de Jure Acad. Lib. 2. n. 101.
37. Secundò, SS. Theologiæ, sive scientia Divina ad intelligendas & interpretatio- ne decl. randas veritatis sacrae Scripturæ à Deo infusa venditio, sive pro pretio com- municatio aperte Simoniaca est; cùm sit donum Spiritus sancti, quod in sacris literis vocatur Interpretatio sermonum, & ex fine suo ad generandam Dei rerumque supernaturalium cognitionem amorē- que, & ad spiritualem animæ salutem ordi- natur, Sanchez cit. n. 1. & Mendo n. 102.
38. Tertiò, ob eandem rationem Simoniaca est exactio pretii vel alterius rei temporalis pro Scientia & doctrina Theo- logica acquisita quidem, sed ordinata ad intruendos infideles, hæreticos erroris convincendos, & fidelium animos ad a- morem & cultum Dei, ad conversionem à peccatis excitandos, eorumque conscientias à scrupulis liberandas, ut à Conciona- toribus, Catechistis & Confessariis solet, S. Thomas 2. 2. q. 100. art. 3. cit. Lessius n. 19. Suarez cap. 18. n. 22. Palao p. 10. n. 7. & Mendo n. 104.
39. Quartò, pro doctrina Theologica, tam Morali quam Speculativa, & pro fa- crorum Canonum interpretatione & ex- citationibus ex iisdem, ad illustrandum intellectum aut memoriam juvā- dam institutis, ut in Scholis Professores solet, pretium accipi absque Simonia- vitio posse, cum Glossa in eam. Vendentes 10. V. Debitum, 1. q. 3. & Soto Lib. 9. de
- Justitia q. 5. art. 1. verisimilius defen- dunt eis. Sanchez n. 3. Suarez cap. 18. n. 7. Lessius n. 8. Palao n. 2. & Mendo n. 103. Ratio est; quia talis doctrina supernatura- lis non est ratione principij; cùm in isto non necessario supponat Fidem supernatu- ralem; & discursus Theologicos formare etiam hereticos, & voluntariè in Fide du- bius possit: neque etiam ratione finis; cùm perinde ferè, ut aliarum Scientiarum traditio, ad instruendum tantum aut ex- erendum Auditorum intellectum ordi- netur.
- Neque, doctrinæ illius venditionem esse Simoniaca, evincit; quòd supernatu- rales & à Deo revelatas veritates præ- supponat; quia ab his non nisi remotè pro- cedit, atque ab earum fide non necessa- riò pendet: &, quatenus ex veritatibus revelatis conclusiones Theologicas deducit, actus naturalis est, & naturali modo influi in Auditores.
- Quintò, simili modò Simoniaca non 40. est exactio pretii pro Consilio, seu Re- sponso non solum Medico & Juridico, sed Theologico quoque & Canonico, reddi- tò ad solum intellectum, proposita du- bitationis resolutione, istiusque rationib- bus deduci illistrandum, ut cum S. Thoma cit. art. 3. defendunt laudati Na- varruss Manual, cap. 23. n. 10. Suarez cap. 18. à n. 19. & Palao p. 10. n. 5. Ratio est; quia hiujusmodi responsum est actus na- turalis, quòd scientia, humana industria ac- quisita, per modum humani magisterii ad finem naturalem, scilicet ad intellectum veritatis moralis cognitione erudiendum communicatur. Neque refert; quòd in- terrogans eō aliquando ad dirigendam & parandam conscientiam utatur; quia i- stius intentio non mutat naturam actio- nis sive responsi, quod ex se ad intellectū veritatis cognitione erudiendum ordi- natur.

Aliud

41. Aliud esset, si responsum ad Paganis conversionem vel alicuius hæretici ad Ecclesiæ gremium, reductionem, ad timorem & amorem Dei, ad odium peccatorum, fluorum rerum contemptum, ad virtutis & salutis studium excitandum redderetur;
- cum enim tale responsum sit actio spiritalis, & ex fine suo supernaturalis, utique materia Simonia ejusque perinde, ut prædicationis verbi Divini, piæ exhortationis venditio labi infecta foret, ex mente DD. cit.

TITVLVS VI.

De Judæis & Sarracenis, eorumque Servis.

SUMMARIUM.

1. Infidelitas adversatur Religioni.
2. Dividitur in Paganismum, Judais-
mum & Hæresin,
3. Atheismum & Apostasiam includen-
tes.
4. Cum Paganis & Judæis vetita est
communicatio in Divinis.
5. Iudeorum tamen Synagoga & ritus
tolerantur.
6. Non etiam phana & sacrificia Paga-
norum.
7. Christiani prohibentur Iudeis coba-
bitare,
8. Communi balzæb, eorumque medici-
nia uti,
9. Cum ipsis instituere convivia,
10. Ipsis in suis adibuis (non extra ipsas)
famulari,
11. Et famulis domesticis uti.
12. Christiani sub Iudeorum potestate
dominica relinquunt,
13. Eorumque jurisdictioni subjici non
debent.
14. Ipso tamen Jure à neutra potestate
liberantur.
15. Iudeis testamentō aliquid relinqui
non potest.
16. Censura late in eos, qui commea-
tum, arma &c.
17. Et, belli tempore, quasvis merces de-
ferunt ad infideles.
18. Hos ad fidem directè cogi posse, asse-
rentium,
19. Et negantium verior Opinio :
20. Eisi cogi ad eam valeant indirectè.

Religioni non minùs, imò mul-
to magis, quam Simonia ad-
versantur peccata Infidelita-
tis; cum his veri cultus Divi-
ni ipsa fundamenta convellantur. Est autem
Infidelitas triplex: Paganismus,
Judaïsmus & Hæresis, quarum postrema
hæc ad proximè sequentem: priores duæ
species ad præsentem Rubricam lunt de-
claranda.

Paganismus est Error vel Secta re-
pugnans Fidei scriptæ, sive negans myste-
ria & veritates, tam in veteri, quam in
novo

L

1.
2.